

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران

تهران - دانشگاه تهران

مرداد ماه ۱۳۹۷

بهره‌گیری از علم و دانش روانشناختی در طراحی خوابگاه‌های دانشجویی

علی نریمان پور سالمی قره خدیر^{۱*}، حسن ابراهیمی اصل^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد بین المللی جلفا، ali.narimanpour@gmail.com

۲- عضو هیئت علمی گروه معماری، واحد بین المللی جلفا، hassan.ebrahimi@gmail.com

چکیده

در دنیای امروز، دانشگاه‌ها درجهت رشد و تعالی جامعه نقشی کلیدی و حیاتی ایفا می‌کنند به همین دلیل در بسیاری از جوامع برای گسترش کمی و کیفی مراکز آموزش عالی، قدم‌های حساب شده ای برداشته می‌شود. یکی از مواردی که در جهت توسعه این مراکز اهمیت بسیاردارد، امکانات رفاهی و در رأس آنها تأمین محل اسکان دانشجویان (خوابگاه) است. توجه به نیازمندیها و مسائل دانشجویان که نیروی انسانی آینده را تشکیل خواهند داد، ضرورت خود را نمایان می‌کند. این امکانات می‌بایست با شرایط کمی و کیفی قابل قبول، بستر وزمینه را به منظور فراهم آوردن شرایط مناسب تحصیلی ایجاد نماید. خوابگاه‌ها نخست از نظر نوع ساختمان و چگونگی ساختار فضایی و عملکردی آن و نحوه انطباق با شرایط دانشجویان و زیست دانشجویی و دوم از نظر نوع ارتباط اینگونه فضاهای اماکن با بافت شهری و محیط پیرامون خود حائز اهمیت هستند. که در این پژوهش بیشتر از نقطه نظر دوم مورد بررسی قرار می‌دهیم. خوابگاه‌های دانشجویی به دلیل نوع کاربرد و استفاده از آنها که سکونت و زندگی است جزیی از بافت مسکونی تلقی می‌گردند که از این جهت مشابه سایر بخش‌های مسکونی موجود در شهرها می‌باشند. اما از دیدگاه دیگر چند تفاوت اساسی نیز با سایر بخش‌های مسکونی دارند که باعث بروز ویژگی‌ها و خصوصیات متمایز با بافت‌های مسکونی می‌گردد.

کلید واژه: خوابگاه، دانشجویان، مراکز آموزش عالی، توسعه، اسکان